

Architectuur in het “Parque das Nações”

OVER

De aanvankelijke opzet van het Parque das Nações gaf gelegenheid tot het bouwen van een nieuwe stad, waarin de architectuur in de meest uiteenlopende vormen het belangrijkste element zou zijn. Voorbeelden van dit streven zijn onder andere gebouwen als Pavilhão de Portugal, Pavilhão Atlântico, de toren Vasco da Gama en het treinstation Estação do Oriente.

Pavilhão de Portugal.

Het Paviljoen van Portugal (Pavilhão de Portugal) is ontworpen door de architect Álvaro Siza Vieira en bestaat uit twee hoofdgebouwen gescheiden door een “constructieband”. Een van deze onderdelen is een plein (60m x 50m) dat bedekt is met een betonnen “laken” dat bestaat uit een dunne laag beton versterkt met roestvrijstalen balken die aan de zijkanten vastgemaakt zijn.

Het ene hoofdgebouw van dit paviljoen bestaat uit twee verdiepingen en is iets hoger dan het andere, waarbij dit gebouw ook voor een deel boven de “constructieband” uitsteekt, waarmee de architect het hiërarchieverschil tussen de twee gebouwen heeft willen benadrukken.

Pavilhão Atlântico

Volgens de Portugese ontwerper van dit paviljoen, Regino Cruz is het thema van de wereldtentoonstelling EXPO '98 - De Oceanen - het best zichtbaar in het ophangstelsel en het bolle dak. Voor de architect is de constructie van het gebouw, met bogen van houten lamellen (met een spanwijdte tot 114 meter), visueel gezien vergelijkbaar met het skelet van de vroegere schepen die tijdens de Portugese ontdekkingsreizen werden gebruikt.

Pavilhão do Conhecimento

Volgens zijn architect, João Luís Carrilho da Graça, is dit paviljoen een kruising van een verticaal en een horizontaal volume, hetgeen hij classificeert als megalithisch. Echter, het verticale volume ligt direct aan de grondoppervlakte, terwijl dat bij het andere niet zo is. Dit alles ligt binnen dat idee van “megalithisch”. Maar dan wel met een tektonisch gevoel, waarbij vorm en constructie samengaan en het gebouw staat voor permanentie, één van de basisconcepten van de architectuur sinds altijd.

Toren Vasco da Gama

Leonor Janeiro (Profabril) en Nick Jacobs (Skidmore, Owings and Merrill) zochten een directe referentie met de oude schepen en ontwierpen dit gebouw met een hoogte van 140 meter. Bovenin is een rond restaurant (uitkijkmand van het schip), dat versterkt is met een metalen constructie, die lijkt op een zeil in de wind.

Het onderste deel van het gebouw ligt net boven het water en doet denken aan de romp van een schip.

Men heeft gezocht naar een hedendaags ontwerp, zowel in de vorm, als in de bouwmaterialen en in de bewegingen van de panoramaliften, terwijl getracht is een afwisseling aan te brengen die eveneens actueel is.

Estação do Oriente

Santiago Calatrava, de architect van het complex, zag het stationsgebouw als een element voor stedelijke ordening en niet als een geïsoleerd object, dat slechts met de spoorlijn verbonden was. De architect besloot het geheel te ontwerpen als twee assen, wetende dat het stedelijke ontwerp zou leiden tot een toekomstige wijk: één daarvan was duidelijk de spoorlijn, die langs vier kades gaat, en de andere as was een symmetrische lijn die vanaf de rivier loopt, tussen het Pavilhão Atlântico en de Doca dos Olivais en door het winkelcentrum Vasco da Gama. Deze as eindigt aan de andere kant van het spoor.

Volgens Santiago Calatrava kan men het station Estação do Oriente als volgt samenvatten: "Het complex loopt van oost naar west in de volgende configuratie: spoorwegterminal en parkeerplaats; metrostation; treinstation; longitudinale galerij".

Andere informatie

Architectuur in het "Parque das Nações"